

Sygn. akt III Cz 1432/18

Sygn. akt III Cz 1575/18

Sygn. akt III Cz 1576/18

Sygn. akt III Cz 1577/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie: SO Henryk Brzyżkiewicz

SO Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2019 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółki Akcyjnej w K., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P., M. P., J. S., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J.

przeciwko dłużnikowi Z. B.

w przedmiocie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości

na skutek zażalenia Syndyka Masy Upadłości Z. J. M.

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 6 października 2017 r., sygn. akt I Co 1862/14

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenia na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 i 3 zaskarżonego postanowienia;**
- 2. oddalić zażalenia na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 i 4 zaskarżonego postanowienia;**
- 3. nie obciążać dłużnika kosztami postępowania zażaleniowych.**

SSO Roman Troll SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz

Sygn. akt III Cz 1432/18 Sygn. akt III Cz 1575/18 Sygn. akt III Cz 1576/18 Sygn. akt III Cz 1577/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) postanowieniem z dnia 6 października 2017r. odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na zarządzenie z dnia 6 lutego 2017 roku (pkt 1); odrzucił zażalenie syndyka masy upadłości Z. B. na zarządzenie z dnia 6 lutego 2017 roku (pkt 2); oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów do planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości dłużnika Z. B. (pkt 3) oraz odrzucił zarzuty do planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości dłużnika Z. B. (pkt 4).

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że postanowieniem z dnia z dnia 24 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy w (...) zatwierdził projekt planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w (...) prowadzi księgę wieczystą nr (...) sporządzony przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...). Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 21 grudnia 2016 roku.

Pismem z dnia 21 grudnia 2016 roku syndyk masy upadłości poinformował o ogłoszeniu upadłości dłużnika będącego osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej z dniem 14 grudnia 2016 roku na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w (...) w sprawie XII GU 277/16.

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2016 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) stwierdził w oparciu o przepis art. 146 ust. 1 Prawa upadłościowego, że postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko Z. B. uległo zawieszeniu z mocy prawa. Postanowienie to uprawomocniło się z dniem 22 grudnia 2016 roku.

6 lutego 2017 roku wydano zarządzenie stwierdzające prawomocność postanowienia z dnia 24 listopada 2016 roku z dniem 21 grudnia 2016 roku.

Postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2017 roku komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) T. W. stwierdził na mocy art. 146 ustawy Prawo upadłościowe, iż postępowanie egzekucyjne w niniejszej sprawie umorzyło się z mocy prawa.

Uwzględniając powyższe ustalenia faktyczne Sąd stwierdził, że zarządzenie z dnia 6 lutego 2017 roku o stwierdzeniu prawomocności postanowienia z dnia 24 listopada 2016 roku nie jest orzeczeniem, o którym mowa w art. 393 k.p.c. i nie podlega zaskarżeniu zażaleniem.

Sąd, odnosząc się natomiast do wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zarzutów do planu podziału sum uzyskanych w egzekucji, wskazał, że syndyk o toczącym się postępowaniu egzekucyjnym przeciwko Z. B. wiedział już 21 grudnia 2016 roku. Sąd uznał, że nie może zatem powoływać się na fakt, że o wydanym w dniu 24 listopada 2016 roku orzeczeniu dowiedział się dopiero od samego upadłego w dniu 27 lipca 2017 roku, gdyż jako syndyk miał prawo od samego początku uzyskiwać informacje o niniejszym postępowaniu. Z tych względów Sąd uznał wniosek za spóźniony.

Sąd nadto wskazał, że wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów podlegał oddaleniu a wniesione zarzuty podlegały odrzuceniu z uwagi na prawomocne postanowienie o stwierdzeniu umorzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi, którego konsekwencją jest niemożność kontynuowania czynności dotyczących egzekucji z nieruchomości dłużnika Z. B. i realizacji sporządzonego planu podziału.

Następnie Sąd uznał, że konsekwencją oddalenia ww. wniosku jest niemożność merytorycznego rozpoznania zarzutów do planu podziału, które Sąd odrzucił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł syndyk masy upadłości Z. B..

Zarzucił naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 174 § 1 pkt 4 w zw. z § 2 k.p.c., poprzez jego niezastosowanie

Sygn. akt III Cz 1432/18 Sygn. akt III Cz 1575/18 Sygn. akt III Cz 1576/18 Sygn. akt III Cz 1577/18

poprzez nie uchylenie wszystkich wydanych po dniu ogłoszeniu upadłości rozstrzygnięć, w tym poprzez wydanie w dniu 6 lutego 2017 r. zarządzenia o stwierdzeniu prawomocności postanowienia o zatwierdzeniu projektu planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości z dnia 24 listopada 2014 r. z dniem 21 grudnia 2016 r. oraz nie zawieszenie postępowania w sprawie o sygn. akt I Co 1862/14 oraz błędne ustalenie stanu faktycznego, poprzez przyjęcia, iż wydane po dniu ogłoszeniu upadłości rozstrzygnięcie z dnia 6 lutego 2017r., nie jest postanowieniem, a jedynie zarządzeniem, które jest czynnością techniczną, która nie musi być wykonana oraz nie mają do niego zastosowania przepisy art. 174 § 2 k.p.c., a tym samym wydane w dniu 24 listopada 2016 r. postanowienie o

zatwierdzeniu projektu planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości, o którym powiadomiono dłużnika w dniu 5 grudnia 2016 r. uprawomocniło się w dniu 21 grudnia 2016 r.

Na tych podstawach wniósł o zmianę postanowienia Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 6 października 2017 r. sygn. akt I Co 1862/14, poprzez jego uchylenie w całości, rozpoznanie wszystkich wniosków i zażaleń Syndyka, a następnie uchylenie wszystkich wydanych rozstrzygnięć po dniu ogłoszenia upadłości dłużnika tj. po dniu 14 grudnia 2016 r. oraz zasądzenie solidarnie od wierzycieli na rzecz dłużnika kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na zażalenie, wierzyciel - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wniósł o odrzucenie zażalenia - w zakresie, w jakim zaskarżono pkt 1, 3 i 4 postanowienia Sądu Rejonowego w (...) z dnia 6 października 2017 r. oraz oddalenie zażalenia w zakresie, w jakim zaskarżono pkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w (...) z dnia 6 października 2017r. oraz zasądzenie skarżącego na rzecz wierzyciela kosztów postępowania zażaleniowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie, w odróżnieniu od apelacji, jako zwykły środek odwoławczy, przysługuje na te postanowienia sądu pierwszej instancji, które kończą postępowanie w sprawie lub też dotyczą rozstrzygnięć incydentalnych. O ile te pierwsze zawsze są zaskarżalne zażaleniem (art. 394 § 1 k.p.c.), o tyle te drugie tylko w przypadkach enumeratywnie wyliczonych w powołanym przepisie. Samo to wyliczenie, w nawiązaniu do redakcji przepisu, a w szczególności do wyrażenia „a ponadto”, nadaje powołanemu uregulowaniu charakter normy szczególnej, wyłączając tym samym możliwość jej rozszerzającego interpretowania.

Stosownie zatem do tej regulacji prawnej określonej w art. 394 § 1 k.p.c., należy podkreślić, iż zażalenie przysługuje tylko na postanowienie Sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie oraz w sprawach określonych w katalogu art. 394 § 1 pkt 1 –11. W katalogu tym nie wskazano postanowienia o odrzuceniu wniosku o przywróceniu terminu. Postanowienie to nie kończyło również postępowania w niniejszej sprawie, dlatego nie przysługiwało na nie zażalenie na podstawie ogólnej wynikającej z art. 394 § 1 k.p.c. Uznać zatem należy, iż zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie 1 i 3 zaskarżonego postanowienia było niedopuszczalne i związku z tym podlegało ono odrzuceniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 1 postanowienia.

Odnosząc się natomiast do rozstrzygnięć zawartego w punkcie 2, którym Sąd odrzucił zażalenie syndyka masy upadłości Z. B. na zarządzenie z dnia 6 lutego 2017 roku, wskazać należy, że również w tym zakresie art. 394 § 1 k.p.c. nie przewiduje zażalenia na zarządzenia, zatem rozstrzygnięcie Sądu I instancji było uzasadnione. Co prawda art. 394 § 1 pkt 4² k.p.c. przewiduje dopuszczalność zażalenia na stwierdzenie prawomocności orzeczenia, to jednakże, wydane w dniu 6 lutego 2017r. zarządzenia nie odpowiadało wymogom orzeczenia z

Sygn. akt III Cz 1432/18 Sygn. akt III Cz 1575/18 Sygn. akt III Cz 1576/18 Sygn. akt III Cz 1577/18

art. 364 k.p.c., który wymaga wydania postanowienia (porównaj: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1966r., III CZP 48/66). Nadto wskazać należy, że w praktyce obrotu częściej niż postanowienie o stwierdzeniu prawomocności można spotkać odpisy orzeczeń zaopatrzone we wzmiankę o prawomocności, która jest wydawana na podstawie przepisów o biurowości i nie jest tożsama ze stwierdzeniem prawomocności.

Sąd nadto postanowieniem z dnia 24 listopada 2016r. zatwierdził projekt planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości dłużnika Z. B..

Odpis tego postanowienia został doręczony dłużnikowi 5 grudnia 2016r. Wobec tego, że ogłoszenie upadłości nastąpiło 14 grudnia 2016r., doręczenie to należało zostać za skuteczne, a zatem otworzył się również termin do zaskarżenia tego postanowienia.

Zgodnie z art. 1027 § 2 k.p.c., zarzuty przeciwko planowi podziału wnosi się do organu egzekucyjnego, który go sporządził, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia tego planu. Z tych względów uznać należało, że zarzuty wniesione 7 sierpnia 2017r. były wniesione po upływie przepisanego terminu i podlegały odrzuceniu.

Sąd Okręgowy nadto zwraca uwagę, że zgodnie z art. 146 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r. poz. 233 z późniejszymi zmianami, dalej PrUpadNap) stanowi, że postępowanie egzekucyjne skierowane do majątku wchodzącego w skład masy upadłości, wszczęte przed dniem ogłoszenia upadłości, ulega zawieszeniu z mocy prawa z dniem ogłoszenia upadłości. Postępowanie to umarza się z mocy prawa po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.

Oznacza to, że ustawodawca udzielił prymatu postępowaniu upadłościowemu nad egzekucyjnym. Zawieszenie postępowania egzekucyjnego następuje na podstawie wskazanej powyżej normy prawnej z mocy prawa z dniem ogłoszenia, co wyklucza konieczność wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego. Tym samym czynności egzekucyjne dokonane od dnia ogłoszenia upadłości dłużnika egzekwowanego należy uważać za bezskuteczne.

Wskazać nadto należy, że zgodnie z art. 146 ust. 2 PrUpadNap sumy uzyskane w zawieszonym postępowaniu egzekucyjnym, a jeszcze niewydane, przelewa się do masy upadłości po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości.

Uwzględniając powyższe, podzielić zatem należy także wywody Sądu Rejonowego co do niedopuszczalności zażalenia na w/w postanowienie ze względu na wpływ ogłoszenia upadłości dłużnika na toczące się postępowania egzekucyjne, a które to skutki powstają z mocy prawa.

Z tych względów zażalenie podlegało odrzuceniu na podstawie art. art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c., art. 373 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., natomiast oddalenie zażaleń nastąpiło po myśli art. 385 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Wobec upadłości dłużnika i wniesienia zażalenia przez syndyka masy upadłości Z. B., Sąd Okręgowy, na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z art. 13 §

2 k.p.c. odstąpił od obciążenia dłużnika kosztami postępowania zażaleniowego.

SSO Roman Troll SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz